

Woord van de voorzitter

Met vierduizend leden het verschil maken

Regelmatig verschijnen er in de media berichten over specifieke groepen getraumatiseerden, zoals slachtoffers van seksueel misbruik of vluchtelingen. Zo is bekend gemaakt dat de sportkoepel NOC-NSF een grootschalig onderzoek gaat doen naar seksueel misbruik in de sportwereld. Het vermoeden is dat een deel van deze misbruikte mensen nog steeds ernstige psychische en/of lichamelijke lijdensdruk ervaart, waaronder PTSS. Helaas merkt het VEN-bestuur regelmatig dat hulpverleners niet vragen naar blootstelling aan schokkende gebeurtenissen, niet screenen op PTSS en de GGZ-richtlijnen niet volgen: het aanbieden van een *evidence based* PTSS-behandeling is niet vanzelfsprekend, sterker nog: het vindt vaak niet plaats. Daardoor krijgen veel patiënten met PTSS niet de behandeling die zij nodig hebben en blijven hun klachten onnodig lang bestaan.

Het VEN-bestuur heeft er daarom voor gekozen om zich bij dergelijke berichten in de media ondernemend op te stellen door het bestaan van de VEN en de effectiviteit van EMDR-behandeling onder de aandacht te brengen, bijvoorbeeld bij politici of betrokken organisaties. Eerder (eind 2015) ondernam de VEN een soortgelijke actie om de gezondheidssituatie van met name minderjarige asielzoekers te verbeteren. De VEN bood de Tweede Kamer en het COA aan om in een vroeg stadium traumascreening en, indien nodig, traumabehandeling voor vluchtelingenkinderen en hun ouders te regelen. De overheid zorgde toen zelf voor toegang tot de zorg, waarbij alles zoveel mogelijk conform de reguliere gezondheidszorg geregeld werd.

Het doel van een proactieve aanpak is dat zowel de overheid als instellingen die met getraumatiseerden te maken hebben meer kennis krijgen over het bestaan van effectieve traumabehandelingen en over het feit dat herstel na traumatisering mogelijk is. Bij de actie ten behoeve van seksueel misbruikte slachtoffers binnen de sportwereld leverde het aanbod van de VEN veel media-aandacht op (onder andere van Volkskrant en AD), en dat in een week waarin Nieuwsuur een item bracht over de brede toepassing van EMDR. Op de VEN-mails over deze proactieve aanpak (seksueel misbruik binnen de sportwereld, asielzoekers) kregen we veel positieve reacties van leden die bereid zijn om zich voor deze slachtoffers extra in te spannen. Als jullie situaties tegenkomen waarbij een voortvarende reactie van de VEN iets zou kunnen betekenen, laat het ons weten via vereniging@emdr.nl. Met vierduizend leden en een proactieve PR-commissie kunnen we het verschil maken.

EMDR intensief

In Nederland wordt steeds meer ervaring opgedaan met een intensieve vorm van traumabehandeling voor volwassenen. Ook zijn er enkele initiatieven voor kinderen op dit vlak. In een korte periode - één of twee weken - krijgen patiënten met PTSS een aantal sessies traumabehandeling per dag, eventueel afgewisseld met sport of andere interventies. De intensieve behandeling lijkt een goed alternatief te bieden voor patiënten met complexe problematiek die binnen een ambulante setting met laag frequente afspraken (eens per week of minder) vaak uitvallen. In dit nummer is een dergelijke innovatieve werkwijze beschreven aan de hand van gevarieerde casuïstiek.

America first, the Netherlands second

Velen van jullie kennen inmiddels het filmpje dat vlak na de inauguratie van president Trump de ronde deed. Op humoristische wijze en met zelfspot werd in het programma 'Zondag met Lubach' Nederland aan Amerika (Trump) geïntroduceerd. In dit EMDR magazine staat een eerste artikel over de relatie Amerika-Nederland met betrekking tot het EMDR-standaardprotocol. Francine Shapiro koos ervoor om dit protocol zo min mogelijk te wijzigen, zodat bij ieder EMDR-onderzoek wereldwijd dezelfde procedure zou worden gehanteerd. Nederland koos voor regelmatige aanpassing van het protocol op grond van wetenschappelijk onderzoek en inzichten die zijn opgedaan in de klinische praktijk. Na een grondige *update* enkele jaren geleden gaat het nu jaarlijks om wijziging van details: puntjes, komma's en een woordje hier en daar. Door dit veranderingsproces wijkt het Nederlandse protocol qua formulering inmiddels op sommige punten af van het EMDR-standaardprotocol, zoals dit door Shapiro in 2001 is uitgewerkt. In het artikel komen overwegingen naar voren voor de aanvullingen ten aanzien van de cognities die we binnen het EMDR-protocol bij patiënten identificeren.

Dear Francine, "We totally understand it is going to be America first, but can we say: the Netherlands second?"

Veel leesplezier toegewenst!

Carlijn de Roos, Voorzitter Vereniging EMDR Nederland

Filmpje aan Trump over *The Netherlands second*:
<https://www.youtube.com/watch?v=j-xxis7hDOE&t=41s>